

Die nacht bracht ik door in een dorp, ongeveer drie mijl van de stad, vanwaar ik de volgende dag het spoor van de wagens kon volgen zodat ik zonder enige problemen in Brussel aankwam. Daar ging ik meteen een winkel in waar handgemaakte kleding werkt verkocht, onder het voorwendsel dat ik de taak had om kleding voor een van mijn broers te kopen, die even groot en breed was als ikzelf. Voorzien van die kleding verkocht ik mijn jak, mijn schort, mijn rok en al mijn andere kleding aan een oude kledingkoper, die mij met een ruim gebaar alleen de maakkosten vergoedde . Ik stoorde me daar niet aan, omdat ik zo'n hekel had aan mijn oude, vrouwelijke kleding dat ik die ook wel voor niets weg wilde geven. Meteen hierna liet ik mijn haar, dat van een redelijke lengte was, zo kort knippen dat het maar net tot mijn schouders kwam. Omdat ik altijd een mannelijke bouw en stem heb gehad, en omdat ik een meer zelfverzekerd loopje had dan de meeste vrouwen, leek ik nu zo erg op een man dat niet alleen iedereen om mij heen erin trapte, maar ik ook mezelf inbeeldde dat ik niet alleen van kleding maar ook van geslacht veranderd was. Meer dan tien keer moesten mijn handen mij ervan overtuigen dat ik onder deze kleding iets vrouwelijks verborgen hield.